

РЕШЕНИЕ

№ 3588

гр. София, 03.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2955** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], чрез адв. В. Т., СРЕЩУ Решение от 27.11.2017г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 22-ри с-в, постановено по н.а.х.д. № 12747/2017г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 262453-F268949 от 29.03.2017г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП – С., с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 8 070,12 лв. на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) за извършено нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

В жалбата се излагат твърдения за неправилност на обжалваното съдебно решение поради нарушения на материалния закон и процесуалните правила при постановяването му. Сочат се многобройни процесуални нарушения при издаване на НП, които са игнорирани според жалбоподателя от районния съд – по-конкретно липса на посочване на датата на извършване на нарушението, неправилна индивидуализация на нарушителя, липса на мотиви относно размера на наложеното наказание, непълнота в правната квалификация на нарушението, както и липса на мотиви относно основанията за преценка на случая като маловажен. В тази връзка се излагат подробни доводи за квалифициране на случая като маловажен – липса на предходни административни нарушения по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч, липса на

настъпили вреди в резултат от нарушението, функционални проблеми в работата на софтуера на регистъра, които според касатора са довели до убеждението на изпълномощения адвокат, че е подал заявление за обявяване на процесния ГФО в ТР. Обосновава извод, че в случая поради многото смекчаващи обстоятелства деянието разкрива по-ниска степен на обществена опасност, поради което налагането на имуществена санкция, и то над минималния размер, се явява несъразмерно тежко наказание. Моли съда да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени НП, алтернативно след отмяна на решението да намали размера на наложената санкция до минимума от 200 лв.

В съдебно заседание касаторът не се представлява, поддържа жалбата чрез молба от адв. Т., изпратена по електронен път.

Ответникът – ТД на НАП – С., не се представлява по делото, оспорва касационната жалба чрез депозиран писмени бележки от процесуален представител – юриконсулт И. С.. Моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Прокурор от СГП изразява становище, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, моли да бъде оставена без уважение. След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, Деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна, но по различни от наведените основания.

От фактическа страна се установява, че в хода на извършена проверка от служители на ЦУ на НАП на 19.08.2016г. било установено, че дружеството [фирма] не е изпълнило задължението си да заяви за публикуване в Търговския регистър (ТР) на Агенция по вписванията годишен финансов отчет за 2015г. чрез подаване на заявление и представянето му в ТР до 30.06.2016г., който бил работен ден, с което е нарушило чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. За това нарушение на дружеството е съставен АУАН № F268949 от 30.09.2016г. с посочване на описаната фактическа обстановка и правна квалификация на нарушението. Въз основа на така съставения АУАН при идентично описание на нарушението и правната му квалификация било издадено атакуваното НП, с което е санкционирано дружеството на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч с налагане на имуществена санкция в размер на 8 070,12 лв.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства е безспорно установено, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч в срок до 30.06.2016г. да подаде заявление за вписване в ТР на ГФО за 2015г., като то не е било изпълнено и към момента на съставяне на АУАН, както и към датата на провеждане на открито съдебно заседание на районния съд, което е дало основание на съда да приеме, че освен че е изпълнен състава на вмененото нарушение, то не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е валидно и допустимо, но следва да бъде отменено, тъй като понастоящем е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване, за която съдът, включително настоящата касационна инстанция, следи служебно.

Погасителната давност за административни нарушения е регламентирана в глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание“, субсидиарно приложима на основание на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН поради липсата на аналогична норма в ЗАНН. Разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 НК предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Видно от разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години, считано от момента на довършване на нарушението (арг. от чл. 80, ал. 3 НК), като нормата на чл. 81, ал. 3 от НК регламентира абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК). В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81, ал. 3 от НК) е четири години и половина, считано от момента на извършване на нарушението.

Действително, в конкретния случай в АУАН и НП не е посочена точната дата на извършване на нарушението, но тя е определяема предвид това, че нарушението се изразява в бездействие и е ясна и недвусмислено изписана в НП крайната дата за изпълнение на задължението на дружеството по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч – 30.06.2016г. Следователно, нарушението е извършено на 01.07.2016г. – денят следващ последния ден, в който е можело да бъде изпълнено задължението. По отношение на нарушение, извършено на 01.07.2016г., абсолютната давност е изтекла на 01.01.2021г. Последиците от изтичането на абсолютната давност се изразяват в погасяване на правото на държавата, в лицето на административно-наказващия орган, да наложи на нарушителя административно наказание или то да бъде изпълнено в случай, че вече е наложено. С оглед факта, че съдът е длъжен да следи служебно за изтичане на абсолютната погасителна давност, при положение, че констатира тази материално-правната пречка да бъде ангажирана отговорността на нарушителя, следва да отмени решението и потвърденото с него НП, а съгласно нормата на чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК образуваното административно-наказателно производство следва да се прекрати.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 27.11.2017г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри с-в, постановено по н.а.х.д. № 12747/2017г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 262453-F268949 от 29.03.2017г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП – С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 8 070,12 лв. на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството за извършено нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

И вместо него

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 262453-F268949 от 29.03.2017г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП – С..

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.